

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrť leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrť leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznauila (inzerati) se sprejemajo in velja trístopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2. uri popoldne.

Štev. 39.

V Ljubljani, v petek 17. februarija 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 16. februarija.

Akademična društva.

Že dolgo galerije poslaniške zbornice niso bile tako polne, kakor danes; na drugi galeriji so bili zgolj vseučiliščniki, katerih je moralo pa še jako veliko ostati zunaj, in so od vseh štirih strani državno-zborsko palačo oblegali, ker niso dobili več vstopnic. Da bi se ne godili kaki neredi, bilo je pomnoženo število policijskih stražnikov okoli zbornice. Na prvi galeriji so bile tudi vse lože tako polne, da danes ni bilo več mogoče dobiti nobene vstopnice in da so bili zasedeni vsi prostori. Po razdelitvi došlih vlog se je pričela razprava o vladnem predlogu glede akademičnih društev, ki je privabila toliko poslušalcev v zbornico. Zoper načrt se je oglasilo 14 govornikov, zanj pa 10.

Prvi je govoril levičarski poslanec Pichler, ki je proslavil nemški duh, nemško svobodo, nemško védo itd. O zakonu samem ni dosti govoril. Nasprotno pa se je prvi desniški govornik Mladočeh Blažek jako strogo držal načrta in ga stvarno pretresal z vseh strani. Rekel je, da bodo sicer zginila akademična društva, ako novi načrt stopi v veljavo, da se bodo pa v drugi podobi zopet snovala. Omenjal je, da dijaki so tudi državni bramboveci, da torej ne gré njih patrijotičnega duha natolcevat. Tudi iz pedagogičnih ozirov zakona ne more priporočati; gotovo ni dobro, da se stene delajo med posameznimi zavodi, in da se dijaki raznih višjih šol ne smejo družiti med seboj ter se drug od drugega marsikaj koristnega učiti. Vsled posameznih določb ne bodo trpeli samo dijaki, ampak tudi profesorji, ki jih bodo redarji nadzorovali in jih morda za izgrede dijakov smatrali odgovorne.

Govor je bil miren in stvaren, le škoda, da je Blažek tako tiho govoril, da so ga komaj najbližnejši sosedje razumeli. Kakor sem že zadnjič omenjal, nasprotoval je zakonu v vseh točkah in naravnost rekel, da z nobeno določbo ni zadovoljen, dasi se je bil oglasil med zagovorniki njegovimi.

Za njim je poprijel besedo minister Gautsch. Govoril je ponosno in zavedno ter zatrjeval, da je zakon zaradi nekaterih neljubih dogodkov potreben, da ima v dokaz temu silno veliko gradiva, ki ga pa iz spoštovanja do naših visokih šol neče objavljati. On ne nasprotuje svobodi, vendar pa neče, da bi bila ta svoboda svoboda zdivanja, svoboda površnosti, svoboda zlorabe dijakov. Načrt ni nazadnjašk v drugem pomenu, kakor da hoče nazaj pripraviti pravi red, tudi ni izjemen zakon, kakor se je trdilo, ker imajo prav enake zakone tudi na Nemškem, na Saksonskem itd. Tudi to ni res, da bi bil obrnjen proti nemški narodnosti; on sploh proti nobeni narodnosti ni obrnjen.

Kadar je naučni minister prej kedaj govoril, donela so mu pogosta odobravanja na ušesa; danes so mu le parkrat levičarji nekako sramežljivo zaklicali „dobro“, dostikrat pa so se poslanci posmehovali, in nekaterokrat se je slišalo glasno sikanje z galerije, katero je moral dr. Smolka parkrat opominjati k miru in spodobnemu obnašanju, preteč, da bo de sicer galerije izpraznil. Ministru se je bralo na obrazu, da ga peče, ker s svojim govorom ni dosegel nobenega vspeha.

Za ministrom je govoril poslanec Türk in neusmiljeno šibal naučnega ministra in žide. Predsednik ga je večkrat opominjal, da naj govori o stvari, pa zastonj; Türk je zlobodral marsikaj zmešanega, pa izrekel tudi marsikatero resnično. Gautschu je rekel, da je prepozno prišel na svet, da bi še za Bachovo dōbo ne bil, ampak le za dōbo Meternichovo in da je minister Thun veliko več lepega in koristnega storil za visoke šole, kakor on. Konečno mu je napovedoval, da se bo enkrat pogreznil in da mu bo sledilo splošno zaničevanje. Predsednik ga je zaradi tega pokaral.

Tudi Zucker je govoril proti zakonu, potem je Romaszkan predlagal konec razprave, katero je pa leвица s slučajno večino zavrgla. Minister Gautsch bo moral torej še nekoliko grenkih slišati, ker se bo jutri obravnava nadaljevala.

Zdravstveni zakon za Kranjsko.

(Konec.)

§ 6. Imenovanje zdravnika na podstavi poprejšnjega razpisa, potem ko je bil zastop zdravstvene občine, oziroma zdravstvenega okrožja pozvan staviti svoj predlog, pristoja deželnemu odboru, ki je dolžan držati se nasvetovanih mu treh oseb.

Imenovanje je, predno se izda dekret, naznaniti političnemu deželnemu oblastvu, katero ima pravico taistemu, ako se ni izvršilo po zakonu, odreči svojo pritrditev.

Ako ni zoper imenovanje nobenega zadržka, naznaniti je to dotičnemu političnemu okrajnemu oblastvu, katero sprejme od imenovanega namesto prisege slovesno obljubo, h kateremu uradnemu dejanju je povabiti župana zdravstvene občine, oziroma načelnika zastopu zdravstvenega okrožja.

Kadar začasno ni okrožnega zdravnika, mora deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom provzročiti, da ga nadomestuje sosedni okrožni zdravnik ali pa drug za to sposoben zdravnik.

§ 7. Za vsak zdravstveni okraj, oziroma za vsako zdravstveno občino je postaviti jednega zdravnika.

Stanovišče mu določi politično deželno oblastvo dogovorno z deželnim odborom.

§ 8. Letne plače okrožnih zdravnikov so razdeljene v tri razrede, in to po 600, 700 in 800 gld.

Od teh spada pod najvišji razred 20 odstotkov, pod ostala dva razreda pa po 40 odstotkov.

Razrede zdravniških plač za posamezne službe določi z ozirom na njih važnost in na krajne razmere dotičnih stanovišč deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom.

Plača zdaj poslujočih ranocelnikov, katerim je, ako so še za službovanje sposobni, začasno izročiti opravila okrožnih zdravnikov, mora znašati najmenj po 400 gld.

Vsak stalno nameščen okrožni zdravnik ima vrhu tega pravico do dveh v plačo vstevnih starostnih doklad po 50 gld., vselej po dopolnjeni petletni službeni dōbi, kakor tudi do pokojninskih in preskrbninskih užtkov zase in za ostale svoje,

LISTEK.

Kako se sovražniku odpusti?

(Dogodba iz življenja g. nadlogarja, zapisal Y.)

(Dalje.)

„To me je malo poparilo. Če že moram biti vojak, grem pa raje kar sam, prostovoljno. Če prej odslužim, tem bolje, in če prej cesarsko službo dobim, prej bom na trdem.“

Svojemu očetu razodenem sklep, iti prostovoljno k vojakom. Malo čudno so me pogledali; pa udali so se, saj so spoznali, da za kmetijo nisem. Ko pa so mati to čuli, oh, to je bil jok! „Kaj, zato sem tolikrat vstala po noči, ko si mi kot malo otroče jokal, toliko skrbi in dela imela sem s teboj, zdaj pa greš v smrt! V vojsko boš šel, kroglice bodo ti okoli glave zvižgale in gotovo te katera zadene. O, tega pa ne in ne!“

„Mati! Ko bi vsaka kroglica v vojski zadela, že davno bi ne bilo nobenega vojaka več na svetu, tudi se o vojski nič ne sliši; če pa prej odslužim svoja vojaška leta, prej bom zopet pri vas.“

Ni šlo tako gladko, kakor sem pričakoval. Vendar čez leto dni sta se oče in mati udala, in jaz sem bil vojak.

Če sem pa mislil dobiti pri vojaki prijetno življenje, zelo sem se zmotil. Ubogati vsacega višjega, in sicer točno pri tisti priči ubogati, ko ti zapové, to je začetkoma silno mučno prostosti vajenemu mladenču. Pa imel sem trdno voljo prestati ta leta, saj večno tako ne bodo trajala.

Ko smo bili v mestu, zahajal sem večkrat v vojaško krēmo. Ne vem, kaj me je tako tje vleklo, ali dobra pijača, ali pa prijazne oči krēmarjeve hčere. Bil sem dve leti pri vojaki, star še le dvajset let in že sem se popolnoma zatelebal v tisto dekle. Ko je njen oče to opazil in na tihem poprašal po mojem obnašanju in domačih zadevah, še ni bil preveč hud. Rekel sem mu, da bom kmalu desetnik prve vrste, ker me ima stotnik zelo rad, potem sem određen v pisarno, kjer mi je dovoljeno se oženiti. Služba je že taka, da bova ta leta prav lahko shajala in potem tako dobim primerno cesarsko službo. Ko je oče tako spoznal mojo trdno voljo, je privolil.

Lahko si misliš, da zdaj ni bilo bolj pridnega, natančnega in vestnega vojaka pri četi od mene. Po-

stal sem res desetnik. Ko sem tako imel po tri zvezde na ovratniku in si pripel malo daljši meč ob strani, bila je prva pot v znano mi vojaško gostilno. Moja nevesta sprejela me je z veseljem. Kar nagledati se me ni mogla, tako dobro pristojala mi je ta nova čast. Postreže me z dobrim vinom, katero so navadno le častniki dobivali. Mi podčastniki smo bili prelahki za take pijače. Pivo bilo je bolj po ceni, in tega smo se držali.

Zdaj vstopi v gostilno naš činovnik Pečuh. Hudo ga je zadelo, ko zapazi naji v tako prijateljskem pogovoru, zakaj tudi on je malo mislil na krēmarjevo hčer. Že zdavnej bi se bil lahko oženil, pa dekle ni maralo zanj. — Jaz ga takoj nisem opazil, kramljala sva z nevesto naprej.

„No Ivan M.! ali je on že pozabil, kaj vojaška postava pravi, ako višji stopi v sobo? Kaj ga je njegova nova čast tako prevzela, da ne pozna več svojega predstojnika? No, ali bo on vstal in pozdravil spoštljivo svojega činovnika?“

Ta ogovor ni bil nič kaj ljubeznjiv. Precej me je zbōdlo, pa premagal sem se.

„Kaj se boste tako postavljali, kakor bi bili stotnik naše čete! Tisti „on“ si pa jaz kratko malo

katero užitke je izmeriti po predpisih veljavnih za deželne uradnike, v kolikor zadnjim ne gredó ugodnosti podeljene z Najvišjim odločilom z dné 3. febr. 1856. leta, drž. zak. št. 113, in z dné 9. marca 1857. leta, drž. zak. št. 95.

§ 9. Kadar je v zdravstveni občini ali v zdravstvenem okrožju za zalaganje plač zdravstvenega osebja (okrožnih zdravnikov in babic) treba višje nego dveodstotne priklade na direktne davke, tedaj mora višjo potrebsčino prevzeti deželni zaklad, iz katerega se plačujejo tudi starostne doklade okrožnih zdravnikov.

§ 10. Za pokritje v § 8 omenjenih pokojninskih in preskrbninskih užitkov se iz utrzkov pri zdravniških plačah, kateri znašajo prva tri službena leta po 10 odstotkov, poznejša leta pa po 2 odstotka in ako je treba, iz prispevkov iz deželnih novcev osnuje poseben zaklad (pokojninski zaklad), kateri oskrbuje deželni odbor.

§ 11. Plače okrožnih zdravnikov, v kolikor so pokrite z dokladami k direktnim davkom (§ 9.), njih starostne doklade, kakor tudi pokojninski in preskrbninski užitki se nakazujejo v izplačilo v mesečnih anticipatnih obrokih pri dotičnih davčnih uradih, katerim je izročiti pobiranje omenjenih doklad, in sicer se nakazujejo proti temu, da se zaračunajo s temi dokladami pokrite plače na račun dotičnih zdravstvenih občin, oziroma zdravstvenih okrožij, plače pa, ki s takšnimi dokladami niso pokrite in se plačujejo iz deželnega zaklada, potem starostne doklade, kakor tudi pokojninski in preskrbninski užitki na račun deželnega zaklada.

§ 12. Okrožnemu zdravniku gre vrhu tega za službene poti, katere je v službenem okolišju opravil nad štiri kilometre daleč od svojega stanovišča, primerna odškodnina, ki se mu izplača po pravilu ustanovičenem od političnega deželnega oblastva dogovorno z deželnim odborom.

Kadar se nadomestuje začasno manjkajoč zdravnik (§ 6.), veljajo gledé plačevanja nadomestnika, ako ni o tem posebnega dogovora, tista določila, kakor gledé zdravnika, katerega nadomestuje.

Za zdravniške opravke, katere opravlja okrožni zdravnik po naročilu državne uprave v njenih stvarih, ima okrožni zdravnik pravico do pristojbin iz državnega zaklada, ustanovičenih po dotičnih pravilih.

§ 13. Služba okrožnega zdravnika je javna služba.

Okrožni zdravniki so v prvi vrsti postavljeni zato, da po njih oskrbujejo občine po zakonu (§§ 3. in 4. zakona z dne 30. aprila 1870., drž. zak. št. 68) jim odkazane dolžnosti javne zdravstvene službe.

Postavljeni so in dolžni v zmislu svojega službenega navodila zdraviti ubožce tam, kjer za to ni posebej preskrbljeno.

Oni so v zborih zastopov zdravstvenih občin, oziroma zdravstvenih okrožij poročevalci v zdravstvenih strokovnih stvarih ter morajo njim, kakor tudi političnemu okrajnemu oblastvu, kateremu so v službenem oziru podložni po določenih navedenega zakona z dné 30. aprila 1870., poročati o zdravstvenih dogodkih in zdravstvenem stanju svojega službenega okolišja.

Službene dolžnosti okrožnih zdravnikov določuje

natančneje službeno navodilo, katero, zaslišavši mnenje deželnega zdravstvenega sveta, izdá deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom.

§ 14. Župan zdravstvene občine, oziroma načelnik zastopu zdravstvenega okrožja mora, ne da bi se kratila dotičnemu političnemu okrajnemu oblastvu pristajajoča nadzorna pravica (§ 8. a) drž. zakona z dné 30. aprila 1870. l., št. 68), nadzorovati okrožnega zdravnika gledé natančnega izpolnivanja njegovih službenih dolžnosti in mora zapazene nerednosti in dolžnostne zamude naznaniti političnemu okrajnemu oblastvu.

To mora na podstavi dognanega disciplinarnega postopanja zoper zdravnika izreči primerne redovne kazni, zoper katere je odprta pritožba do političnega deželnega oblastva, ki jo razsodi, zaslišavši poprej deželni odbor.

Ako preiskava pokaže težko krivdo zdravnikovo, nezdržljivo z nadaljnim opravljanjem njegove službe, mora deželni odbor dogovorno s političnim deželnim oblastvom izreči, da je zdravnik iz službe odstavljen.

Na isti način je zdravnika, toda da se mu priznajo pokojninski užitki, kateri mu morebiti gredó, odpustiti iz službe, ako je dokazano, da ne more zaradi trajne bolezni ali zaradi drugih telesnih ali duševnih hib nič več izpolnovati svojih dolžnosti.

§ 15. Politična oblastva morajo vsled višjega nadzora, naloženega državni upravi o vseh zdravstvenih stvarih (§ 1. zakona z dné 30. aprila 1870. leta, drž. zak. št. 68) paziti na to, da občine točno izpolnujejo s tem zakonom naložene jim dolžnosti.

Ko bi v tem oziru kaj opustile, mora politično deželno oblastvo dogovorno z deželnim odborom ukreniti potrebno odpomoč ob troških in na nevarnost mudljivih občin.

§ 16. Mojemu ministru notranjih stvari je naročeno izvršiti ta zakon.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. februarija.

Notranje dežele.

Liberalci so se zopet enkrat osmešili zaradi *verske šole!* Za dné 8. t. m. napovedan je bil „meščanski shod“ proti Liechtensteinovemu postavnemu načrtu, toda odpovedali so ga pozno v noči dné 7. t. m. In zakaj? Izgovorili so se, da je „Volksfest-Halle“ premajhna, ker ne bi šlo vanjo ogromno število meščanov, ki se bodo vdeležili shoda. Zaradi tega vršilo se bo zborovanje v „Musikvereinssaal“-u. Ves Dunaj se smeja! V prvi dvorani je prostora za 3000, v zadnji pa le za 1700. Lep izgovor to! Toda ti gospodje so preveč prebrisani ter so izvolili izmed dveh manjše zlo. Bolje, da se nekoliko smeja ljudje zaradi publega izgovora, nego, da doživimo pri shodu samem nesmrtno blamažo! Bali so se, da bodo prišli zavedni katoličani, in to so povprek Dunajčanje, ter bodo glasovali ravno za versko šolo! V „Musikvereinssaal“-u namreč ložje nadzorujejo prišlece ter tako slučajno tudi lahko zabranijo vhod neljubim jim gostom. Msgr. Knab je pisal predsedniku dotičnega odbora, da bo pri shodu govoril za versko šolo. Odbor pa mu je to prepovedal, češ, nameravano zborovanje bo strogo strankarski shod. S tem so pa gospodje liberalci sami sebe vjeli. Vsa njihova glasila kričó, da je skupno avstrijsko prebivalstvo proti verski šoli. Kako se pa vjema ta njihova trditve z

okolščino, da se bojé napravljati shode v večjih prostorih; Dunaj ima jeden milijon prebivalcev, ti gospodje pa se niti ne upajo spraviti skupaj 3000 zavednih svojih pristašev! Pa saj poznamo te lisjake!

Ogerski državni zbor je sprejel dne 15. februarija pravosodni proračun ter se začel posvetovati o proračunu domobranskega ministerstva.

Vlada je storila jako važen sklep gledé *zadrugstva*. Dunajskim zadrugam je naznanila, da ni dovoljeno snovanje osrednjih zvez pri takih zadrugah, ki se razprostirajo po celem cesarstvu, ter je ob enem zaukazala, da se morajo raziti obstoječe take zadrugne zveze.

Vnanje države.

„Pol. Corr.“ je dobila poročilo iz Rima, da je car Aleksander III. čestital *papežu Leonu XIII.* posredovanjem francoskega veleposlaništva in da se je sveti Oče ravno istim potom zahvalil ruskemu vladarju.

Srbska vlada pooblastila je svojega poslanika Novakovića v Carjigradu, da sklene s Turčijo poštno pogodbo.

Bolgarsko vprašanje, ki je bilo navidezno mrtvo nekaj tednov sem, oživel se je vsled vstajnega poskusa pri Burgasu, Ferdinandovega potovanja in pa zadeve gledé Kiazima beja, kojega je hotela poslati Turčija kot svojega zastopnika v Sofijo. Zastopstva družih velesil so molčala k temu sklepu turške vlade, le ruski veleposlanik je temu ugovarjal. Bolgarija pa se sklicuje na berlinsko pogodbo, po koji mora Turčija poslati svojega komisarja v Sofijo, da nadzoruje redno plačevanje davka; ako Turčija to opusti, podpihuje sama one kroge bolgarske, ki hrepené po nezavisnosti Bolgarske od Turčije. Do danes se sultan po svoji stari navadi še ni odločil, kaj bo storil v tej stvari.

Nemški prestolonaslednik ima jako slabe noči; nadleguje ga hud kašelj, poleg tega pa ga zadnja dva dni boli tudi glava. Zasebne vesti pripovedujejo, da je od operacije naprej bruhal krvave sline. Tudi je slabo znamenje, da ostane Mackenzie toliko časa v San Remu vzlic temu, da je že napovedal svoje odpotovanje. Čuje se, da bodo začeli visokega bolnika lečiti po drugi metodi; zaradi tega poklicali bodo menda dr. Caparta iz Bruslja.

V *francoski* zbornici zavračal je Etienne pri proračunu o naselbinah očitanja Lanessanova, da je vladno gospodarstvo v tem oziru zelo slabo. Indokitaj stal je Francijo leta 1887. nekaj nad 40 milijonov, potrebsčina leta 1888. znižala se bo na 20 milijonov. Kohinkina, Anam in Tonkin plačujejo sami na leto 50 milijonov. Vojaštva bilo je l. 1887. do 42.000 môž, 17.000 Evropejcev in 25.000 domačinov. Letos se bo skrčilo to število na 10.000 môž, 3000 Evropejcev in 7000 domačinov. Iz vsega tega je sklepal Etienne, da Franciji v malih letih ne bo treba izdati niti vinarja več za naselbine. — Minister zunanjih zadev, Flourens, zapustil je na svojem potovanju planinsko železnico še le na italijanskih tleh na postaji Modane-u, od koder je odpotoval z vozom čez mont Genève v Briançon. Italijanska vlada pa je bila in bo gostoljubna, zato ga je pa vsled višjega ukaza ljubeznjivo (?) spremil prefekt iz Suze s pomočjo nekjih karabinijerov do mejnega kraja Embruna. Čez mont Genève peljal se je Flourens na saneh ter je tudi na vrhu tega hriba obiskal hospic za popotnike. Mnihe, ki oskrbujejo hospic, pohvalil je minister s prijaznimi besedami. V Briançonu sprejeli so ga jako — pohlevno. Izmed 29 občinskih svènikov prišlo jih je le 8 pozdravit ministra. Za njimi stala je ogromna množica 30 uradnikov, ostali narod je pa vzlic pozivu županstva navdušeno pozdravljaval ministra s svojo — nenavzočnostjo. — Konservativni listi pariški pišejo, da pravda zoper Wilsona ne spada pred policijsko sodišče, marveč pred poroto. Menda je res, kar se trdi z mnogih strani, da je sodnijska komisija navlaš izvoljena za Wilsona. Predsednik komisije,

prepovem. Če se že podčastnik prve stopinje kliče „Vi“, mislim da naslov „on“ nikakor ne pristojta podčastniku druge vrste.“

To ga je razkačilo. Kar sopihal je pretrgoma.

„Kaj? On se bo meni ustavljal? . . . Li ne vé, s kom on govori? . . . Precej on zapústi gostilno! . . . Pri tej priči on odlazi.“

Da nisem odšel, lahko si misliš. Odgovoril sem mu osorno, in on zopet nazaj. Mene je tako razburilo, ko mi je dajal imena, za katera bi ga šel vsak lopov tožit, da sem nazadnje meč potegnil, hoteč si z orožjem zadoščenje iskati. Navzoči gostje so naji razmerili, in nasledke mojega neprevidnega ravnanja si lahko misliš. Pri vojakihi le višjemu obveljá. On je bil le eno stopinjo pred menoj; pa kar je on rekel, je obveljalo. Dobil sem celo leto zapora. Ko so me izpustili bil sem zopet prostak, in moja nevesta je med tem časom postala žena činovnika Pečuha.

Kako življenje hočem zdaj začeti? Vse mi je mrzelo. Od vojakov sem bil kmalu odpuščen, cesarsko službo sem si moral izbrisati iz spomina. Kaj naj zdaj začnem? Kmetije sem se bil odvadil, tudi prej do nje nisem imel posebnega veselja. Za blapea

služiti nisem maral, in pri očetu je premalo dela in jela za-me. Za logarskega pomočnika bi bil lahko prišel, pa moj prejšnji dobrotnik, naš logar, me ni hotel več poznati. Kaj se bo on s človekom pečal, ki je presedel leto dni v ječi!

V naši vasi so se ta čas zbirali tihotapeci, ki so prepovedano blago prenašali čez mejo. Vsak močen in mlad človek jim je bil po gođu, zato so tudi mene kmalu vabili v svojo družbo. Nisem sicer maral veliko za nje, ali kaj vse ne stori sila?

Neki kupec delal je velikanske dobičke s prodajo prepovedanega blaga. Prav dobro je plačeval tihotapece. Bil je to sicer nevaren in težaven posel. Hoditi po skrivnih potih, v slabem vremenu in temni noči, ni posebno prijetno, pa denar veliko premore.

Meni so bila pota dobro znana, močan sem bil za dva, zato so me vabili in vabili, naj se jim pridružim. Precej se jim sicer nisem udal, pa ko so mi nekaj srebrnjakov naprej odšteli, bil sem novi službi ves udan.

Prestali smo veliko, in posrečilo se nam je skoraj vedno. Imeli smo posebne ogleduhe, ki so pazili na stražnike, kje so. Tako smo jim ušli po drugi stezi čez mejo, kjer so ravno oni nas čakali.

Ko so pa na višjem mestu spoznali, da je ravno v našem okraju največ prepovedanega blaga, pomnožili so straže. Premestili so vodjo stražnikov, Pečuha, mojega nekdanjega predstojnika, ravno v naš kraj.

S časoma sem bil tudi jaz postal vodja, in sicer vodja tihotapecev. Ako je hotel namreč kupec spraviti dragoceno blago čez mejo, obrnil se je do mene, tudi je meni odštel polovico plače, in drugo polovico vselej meni poslal, ko je že bila roba na svojem mestu. Tako sem moral jaz skrbeti za pomagáče, in ker sem jih tudi jaz plačeval, bil sem tako njih načelnik, če me tudi sami niso za takega izvolili.

Preskrbel sem si bil dobrega psa. Ta nam je izvrstno služil. Ako je slutil v obližji stražnike, vlegel se je na tla, poslušal, tiho zagrečal in se pomenljivo ozrl na mene. Tako sem spoznal, v katerem razpotji stražijo, in velikokrat sem jo tako srečno upihal nevarnosti. Pregovor pravi, da z vrčem se hodi toliko časa po vodo, da se ubije. Tudi mene so enkrat zasačili. Pobrli so nam blago, in dva meseca sem moral v ječi premišljevat, kar sem zagrešil.

(Dalje prih.)

Bolle de Villers, ni samo odločen pristaš Wilsonov, marveč se ima zatožencu celó zahvaliti, da je postal sodnijski svetnik.

Italijanski listi preklicujejo vesti, da bo vlada odpoklicala vojake iz Abesinije, marveč se še celó poroča, da se vojni krogi posvetujejo o zasednji 12 kilometrov od Sahatija proti Asmari oddaljenega Aibta. — V noči od 14. na 15. t. m. trčila sta dva vlaka skupaj na kolodvoru v Levantu. Sedem oseb je ranjenih.

Angleški podkralj v Indiji, lord Dufferin, je odstopil. O razlogih, ki so ga k temu privedli, piše „Pall Mall Gazette“: „Dobro poučeni krogi trdijo, da je lord bolehen in da mu je služba težko breme. Temu se ni čuditi, kajti zadnji čas imel je dosti slabih ur. Pridobitev zgornje Birme ni bil sprehod, kakor je to mislil Dufferin, marveč težko delo, in dežela še sedaj ni mirna. Žalilo ga je tudi to, da je angleška vlada tolikokrat postopala samostojno in preziraje njegove nasvete“. Lord Dufferin pa se je temu nasproti izjavil, da odstopi iz čisto zasebnih vzrokov; ni v razporu z vlado, ki ga je vsikdar blagohotno podpirala. Mirno lahko odstopi, ker vé, da izroči vladno krmilo v vestne in krepke roke marquisa Lansdowna, ki bo kmalu postal občno priljubljen.

Diplomatski krogi sodijo, da Anglija in Francija ne bode pritrtili zahtevam Turčije gledé pogodbe o **sueškem prekopu**. Ta listina vredeje edino le med Francijo in Anglijo navstala nasprotja, zaradi tega more pa Turčija pogodbo le potrditi, nikakor pa ne predrugečevati.

Turčiji delajo velike preglavice nemiri v Armeniji in francoska hujskanja v Siriji. — Došla je pred nekolikimi dnevi brzozjavna vest, da so se mohamedanci v Beyrutu začeli bojevati s kristijani. Od konzulatov pa se sedaj poroča, da nimajo ti izgredi nobenega večjega pomena. Cestni rogovileži so zasmehovali turške žene, vsled tega je navstal prepir med krščanskimi Sirei in redarji, pri koji priložnosti je bilo ranjenih 11 oseb.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 15. februarija. (Občni zbor katoliške družbe in novi odbor.) Dne 8. svečana zvečer ob 7. uri je bil v društvenih prostorih občni zbor katoliške družbe za Kranjsko. Prav veliko število družbenikov se je udeležilo zborovanja.

Predsednik družbe, visokočas. gosp. prošt dr. Anton Jarc, pozdravi zbor ter v daljšem govoru poroča o stanju družbe, ki je z božjo pomočjo letos nastopila 20. leto svojega obstanka v mili naši domovini.

Koncem prošlega leta štela je družba 674 udov vseh skupaj. V Ljubljani bivajočih je 422, zunaj Ljubljane pa 252. V teku leta jih je umrlo 15, in sicer v Ljubljani 11, zunanjih družbenikov pa 4. Med njimi je bilo 5 duhovnov in sicer: Umirovljeni mestni župnik in bivši ravnatelj avstrijskega hospica v Jeruzalemu, g. Franc Hrovat, dekan Martin Šlibar in gg. župniki: Anton Zorc, Gabriel Weis in Janez Volčič.

Neduhovni umrli so: Franc Drašler, eden od začetka katoliške družbe vpisanih udov; Anton Jerina, Franc Jerala, Anton Marn, Ign. Šarabon, baronica Evelina Lazarini, Marija Jalen, Ivana Ahačič, Antonija Dogan in Jera Kogovšek.

Na novo pristopilo je pa v preteklem letu 58 udov. V tem številu se nahaja 21 duhovnov, med drugimi dva dekana Ivan Vesel in Josip Krese, kateri slednji je še 7 družih družbenikov pridobil naši družbi.

Na občno radost naznani g. predsednik, da so se tudi Njih eksclenca prevzvišeni knezoškof mariborski dr. Jakob Maks Stepišneg dali vpisati kot ud v družbo; dobili so iztis letošnjih „Drobtinice“, o kojih so svojo posebno zadovoljnost in priznanje izraziti blagovolili.

Gledé tombol, katere so bile deloma v prid katoliški družbi, deloma pa za uboge Vincencijeve družbe v zimskem časi, predsednik hvaležno omeni tistih gospodov, kateri so vpravnavali tombole in tistih, kateri so imeli govore pri tombolah. Zahvaljuje se predsednik mnogim dobrotnikom, ki so zastoj dobitke društvu poklonili, med drugim: grofinja Sofija Auerspergova, gospodičina Terezija Bučar, gospé Marija Zalaznik, Jožefa Zdešar, Marija Omahen, gospa Giontini in gospod Alojzij Jenko.

Kakor prejšnja leta so bili tudi minolo leto zimski večerni govori izvrstni in jako zanimivi.

Poleti so bile na rožniku sv. maše za žive in umrle družbenike; darovanje pri teh sv. mašah je bilo za uboge Vincencijeve družbe, in ti darovi so skupaj znašali okoli 86 glđ.

Društvena knjigarna pomnožila se je lansko leto za 123 knjig ter je narastla že na 3516 knjig. Večino lansko leto darovanih knjig je dal prečast. g. prof. kanonik dr. Matija Leben. Hvala mu za ta velevažni dar! Mesto „Glasov katoliške družbe“, kojih je 20 zvezkov na svetlo prišlo, izdala je družba pretečeno leto knjigo z imenom „Drobtinice“ v mnenji, da se bode s to knjigo vsem udom in tudi neudom ustreglo, kajti po nepozabljivem knezoškofu Slomšku ustanovljene „Drobtinice“ je ljudstvo kaj rado prebiraló, in jih, ko so nehale izhajati, prav težko pogrešalo. „Drobtinice“ se bodo nadaljevale in čuje se, da slovensko ljudstvo to nadaljevanje z veseljem pozdravlja.

Hvala posebna gré neumornemu vredniku „Drobtinice“, prečast. g. prof. dr. Lampé-tu. — Hvala tudi blagim gg. poverjenikom, kateri po deželi zunaj Ljubljane katoliško družbo zastopajo ter si prizadevajo njene namene pospeševati.

Katoliška družba je iz „Drobtinice“ poseben iztis izdala: „Zlatomašnik Leon XIII.“

Ker je po premil. g. knezoškofu ustanovljeni škofijski odbor, obstoječ večinoma iz udov katoliške družbe, gledé slavnosti petdesetletnice mašništva sv. Očeta papeža Leona XIII. to stvar v roke vzel ter potrebno priredil, odpala je naloga naši družbi za kako posebno napravo pri tej svečanosti.

Konečno gosp. predsednik omeni, da smemo z denarnim stanjem katoliške družbe zadovoljni biti. Prihodkov je bilo skupaj 1380 glđ. 21 kr., stroškov pa 1143 glđ. 5 kr., torej preostaja 237 glđ. 16 kr., in naložilo se je v hranilnico še posebej 160 glđ.

Po temu je bila volitev odbora. Jednoglasično so bili izvoljeni kot odborniki naslednji gg.: Dr. Andrej Čebašek, prelat; Janez Dogan, mizarski mojster in trgovec; Leopold Gestrin, upokojeni župnik; dr. Janez Janežič, profesor bogoslovja; dr. Anton Jarc, prošt; Luka Jeran, monsignor, kanonik; Jožef Jerič, upok. župnik; Andrej Kalan, duh. pomočnik; Andrej Karlin, duh. pomočnik; Matija Kolar, stolni vikar; Kajetan Krašovic, umir. c. kr. oficijal; Anton Kržič, katehet; Dragotin Lahajner, posestnik in magistratni uradnik; dr. Franc Lampé, profesor; Alf. Ledenic, trgovec; Alojzij Lindtner, c. kr. uradnik; Jožef Marn, profesor; Matej Močnik, umir. učitelj; Jožef Pihler, umir. c. kr. tajnik; Tomaž Pirnat, posestnik; Dragotin Polak, trgovec in posestnik; Janez Rozman, mestni župnik; Jožef Šiška, knezoškofijski dvorni kapelan; Anton Zupančič, profesor.

Dne 11. februarija se je ta odbor tako-le osnoval: Predsednik gosp. prošt dr. Anton Jarc, podpredsednik g. prelat dr. Andrej Čebašek, tajnika gg. Dragotin Lahajner in Jožef Pihler, blagajnik g. Kajetan Krašovic, knjižničarji gg.: Leopold Gestrin, And. Kalan, Jožef Pihler; v znanstveni odsek gg.: dr. Andrej Čebašek, dr. Jan. Janežič, Luka Jeran, Jožef Jerič, Andrej Kalan, Anton Kržič, dr. Fr. Lampe, Jožef Marn, Jožef Šiška, Anton Zupančič; v gospodarski odsek gg.: Alfred Ledenic, Jožef Pihler, Tomaž Pirnat.

Z Dolenskega, 15. febr. Kak vrišč je nastal v taboru liberalcev in židov proti verski šoli! Svetá bo konec, če se vpelje zopet verska šola. Zdaj res kažejo v liberalnem taboru svojo modrost! In v čem je ta modrost? V državnem zboru so bili razdeljeni liberalci v razne frakcije, v marsičem so si nasprotovali, dostikrat so si bili v lasóh; ko pa prinese knez Liechtenstein načrt verske šole v zbornico, zjedinijo se hitro na povelje; vojaki bi ne bili naredili boljše. Njihove psovke na versko šolo presegajo vse meje dostojnosti in kažejo, da so na nizki stopinji prave omike!

Z veseljem smo pozdravili peticijo, katero je prinesel „Slovenec“. Skrajni čas je, da se vzdignemo tudi mi katoliški Slovenci in določno zahtevamo versko šolo; vsaj imamo pravico. — Dosti hudega je prinesla brezverska šola; škodovala je mnogo. Naj jo povzdigujejo liberalci in njihovo časopisje do nebes s praznimi in puhlimi frazami, to je ne bo rešilo propada in pogina! Faktum pa je, da sploh tožijo stariši na kmetih: Otroci ne znajo brati, ne računati, česar niso krivi učitelji, marveč drugi vzroki. Dalje so splošne tožbe starišev, da so otroci poredni, da so neubogljivi, da so hudobni. Kje je

vzrok? V brezverski šoli. Torej proč s tako šolo, katera je nesrečna za stariše in otroke v gmotnem, kakor v verskem oziru. Naj bi že enkrat se nam dala verska šola, katera naj bi lepo cvetela v prihodnje in donašala obilno sadú za sedanje in prihodnje življenje.

Z Višnjegore, 13. februarija. Lepo veselico napravili so tukaj zadnjo nedeljo naši pevci. Mislim, da je vže dovolj skrbi provzročevalo iskanje primerne prostora, ko je vse tako majhno, ali vendar so srečno pogodili kraj, namreč v zgornjih prostorih gostilne „pri mesarji“. Prostor je lep, če tudi ne prostoren.

Da tujih gostov ni bilo, kaj je vzrok ne vem, vendar se je zbralo mnogo občinstva domačega mesta, kar je toli večje vrednosti, ker iz tega spoznamo, kako se narodna zavest vzbuja iz spanja prošlih let. Sobana bila je polna meščanov, gospodov in gospá, kateri so verno slušali mile glasove domačih pesni. Zopet smo se prepričali, kako vrlo napredujejo naši pevci, katerim so celo prevzvišeni gospod knez in škof o priliki, ko so jim pevci napravili podoknico, svoje priznanje izrekli. Vse pesni izvele so se prav dobro deloma izbornó, če tudi nikakor niso bile lahke. Posebno lepa sta bila zbora „Morje adrijansko“ in „Zrinski Frankopan“, ali tudi ostale točke vspeveda so ugajale občinstvu. Tako le vrlo naprej čili pevci, vedno bližje dovršenosti! Po sporedu so pevci še marsikateri komad navrgli, izmed katerih omenjamo le čveterospjev „Njega ni“, kateri se pa še učijo, in zbor „Žezulinka“, kateri se je moral ponavljati. S kratka: bil je prav lep večer.

Trgovinska in obrtna zbornica.

Trgovinska in obrtna zbornica imela je, kakor smo že javili, dné 16. decembra 1887 redno javno sejo pod predsedništvom gospoda zborničnega predsednika Josipa Kušarja, v navzočnosti vladnega zastopnika, gosp. c. kr. vladnega svetnika Josipa Dralke, in naslednjih gospodov zborničnih udov: Ivana Baumgartnerja, Iv. Dogana, Oroslava Dolenca, Vekoslava Jenka, Antona Kleina, Karola Luckmanna, Blaža Moharja, Mihaela Pakiča, Ivana Perdana, Vasa Petričiča, dr. Josipa Poklukarja, Josipa Ribiča, Jerneja Žitnika.

Gospod predsednik konstatuje navzočnost števila zborničnih udov, potrebnega za sklepčnost, otvori sejo ter imenuje overovateljema zapisnika gospoda Blaža Moharja in dr. Josipa Poklukarja.

I. Zapisnik zadnje seje se odobri.

II. Gospod zbornični podpredsednik M. Pakič poroča o prošnji občine borovniške za napravo brzozjavne, s pošto združene postaje. Odsek se je natanko bavil s to prošnjo ter se uveril, da je v davčni občini borovniški 83 obrtnikov, kateri bi brzozjavne postaje zelo potrebovali. V občini borovniški so veliki gozdovi ter bi rečena postaja bila v največjo korist tamkajšnji lesni obrtnosti. Razven tega je treba poudariti, da je v Bistri, ki leži v isti občini, mehaničen malin za žito, in ker se za ta malin naroča žito z Ogrskega in iz drugih krajev, a izdelki se izvažajo v Trst, Reko, Ljubljano in drugam, to bi gotovo bilo v prid tudi temu obrtnemu oddelku, ako bi se napravila v Borovnici brzozjavna postaja. Kar se tiče kmetijstva, ne more se trditi, da bi tudi ono posebno potrebovalo brzozjavne postaje, vendar pa je zbornici v prid gozdarstva, obrtnosti in prometa občine borovniške pripoznati, da je treba osnovati v Borovnici brzozjavno, s pošto združeno postajo, in zato odsek nasvetuje: „Zbornica naj prošnjo občine najtopleje priporoča.“

Predlog je bil sprejet.

III. Gospod zbornični svetnik Anton Klein poroča, da se je občina Gornji Logatec obrnila do poštnega in brzozjavnega ravnateljstva v Trstu s prošnjo, da se napravi brzozjavna postaja v Gornjem Logatcu. Odsek se je natanko pečal s to prošnjo in se uveril, da bi naprava brzozjavne postaje ne bila samo v korist c. kr. okrajnega glavarstva, c. kr. davčnega urada, c. kr. okrajnega sodišča in beležništva, ampak tudi v korist mnogih lesnih trgovcev, ki so v živi trgovski zvezi s Trstom, Reko in drugimi mesti, potem v korist vinskih in deželnih proizvodov kupeev. Prošnjo Gornjega Logateca podpira tudi c. kr. okrajno glavarstvo logaško. Kmetijstvo sicer ni toli razširjeno, da bi mogli govoriti o trgovini izdelkov, tembolj pa se mora od drugod uvažati

žito v te kraje. V korist gozdarstva, ki je tu zelo razvito in trgovina z lesom precejšnja ter v korist obrtnikov in prometa mora odsek priznati, da je v Gornjem Logateci treba napraviti brzozavno postajo, in zategadelj nasvetuje odsek: „Zbornica naj najtopleje prošnjo občine priporoča.“

Predlog se sprejme.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Srednje in ljudske šole ljubljanske) odpró se v petek dné 24. februarija, kakor je deželni šolski svet sklenil v svoji večerajšnji seji. — Želeti bi bilo, da bi se enaki važni sklepi v interesu občinstva nemudoma objavljali.

(Petdesetletnica vladike Strossmayera.) Včeraj je hrvatski mecena, prevzvišeni g. biskup Strossmayer praznoval petdesetletnico svojega mašništva. Tem povodom je presvetli g. dr. Rački z velikim spremstvom daroval slovesno sveto mašo v cerkvi sv. Katarine v Zagrebu; pelo je pevsko društvo „Kolo“. Navzoče je bilo vse, kar ima Zagreb odličnega iz vseh krogov meščanstva, ter so bila zastopana vsa društva in zavodi. Prisoten je bil tudi dalmatinski zastopnik v državnem zboru, čast. gosp. Franjo Bulić.

(Cesarjev dar.) Presvetli cesar podaril je občini Št. Lenart nad Laškim trgom 200 goldinarjev podpore za razširjanje šole. — Za občino Črno na Koroškem, kjer je povodenj lansko leto storila veliko škodo, darovalo je Nj. Veličanstvo 500 gold.

(V pojasnenje.) Tisti gosp. Uhl, na katerega predlog je, kakor smo poročali 15. t. m., kranjska nemška učiteljska zveza za znano resolucijo proti nameravani verski šoli sklenila, je protestant in učitelj na „schulvereinski“ šoli. To je nov dokaz rovanja nemškega „Schulvereina“ med nami, ne le v narodnem, temveč tudi v verskem oziru. Ker se nam poroča, da so še nekateri drugoverci učitelji na imenovani šoli, ne moremo umeti, kako da nekateri vendar še katoliški stariši pošiljajo svoje otroke v tisto nemško šolo, dočim je še dovolj prostora v nemški mestni šoli, katera je v mirnih, domačih rokah. Ali ni tu opravičena zopet naša tolikratna trditev, da našim nasprotnikom, osobito našim nemškim pedagogom ni na tem, da bi se naša mladina priučila nemškega jezika, ampak da bi se ji vcepil nemški duh, da bi se naša mladina odtujila naši veri in naši narodnosti. Kako je to, da ima ta „kranjska nemška učiteljska zveza“, obstoječa iz tujih, naši veri in narodnosti sovražnih učiteljev protestantske in „schulvereinske“ šole, ravno toliko zaslonbo na tukajšnjem c. kr. učiteljskem, kjer se vzgojujejo odgojevalci naše katoliško slovenske mladine? Ali ne prihaja po tej nemški učiteljski zvezi nekaj tistega protestantsko-schulvereinskega duha tudi na nekatere ude ravno na c. kr. učiteljskem izobraževališču, ki imajo likati naš narod? — Ali bi morda ne kazalo, da bi se na merodajnem mestu enkrat prav natanko pregledalo, kateri so udje te „nemške učiteljske zveze“ na Kranjskem?

(Umrli) je Blaž Rasp, cerkvenik ljubljanske stolne cerkve, danes zjutraj po dolgem bolehanju. Pridno in vestno je opravljal blagi ranjki svojo službo pri cerkvi sv. Nikolaja dobrih trideset let in je tudi kot spreten izdelovalec liturgičnih oblačil bil dobro znan in čislán po vsej deželi. R. I. P.

(Šolski vrt) na tukajšnji pripravnici je prevzel v oskrbovanje g. prof. Vodeb.

(Slovenskega dramatičnega društva) šestnajsta letošnja predstava bode, kakor se nam poroča, v nedeljo 19. febr. t. l. Igral se bode izviren igrokaz v štirih dejanjih: „Otok in Struga“, po noveleti enakega naslova dramatisoval I. Borštnik. Z ozirom na to, da je utihnil sedaj predpustni šum raznih veselice in plesov, smemo upati, da bodo našemu občinstvu dramatične predstave zopet oni zabavni večeri, pri katerih ne bodemo pogrešali nobenega prijatelja naše Talije. Igra je v drugem dejanju vprizorjena s krasnimi, novimi zastavki, katere si je odbor k tej igri omislil. Troški društvu naraščajo od dneva do dneva; dolžnost je torej domoljubom podpirati podjetje odborovo, kateri z vsemi silami

dela in se trudi, da zadosti občinstvu. — Za nedeljo 26. t. m. je na repertoriji opereta „Vzbujeni lev“. Prihodnji mesec ponavljal se bode na splošno zahtevanje „Reveček Andrejček“. — Temu vabilu pristavljamo željo, da slavno dramatično vodstvo izbira sedanjemu resnemu času primerne igre.

(Novomeška čitalnica) priredi v nedeljo, dné 19. februarija, gledališko predstavo. Igrali bodo: „Pesek v oči!“ salonska vesela igra v dveh dejanjih. Iz francoščine poslovenil V. Mandelje. Za tem: „Krojač Fips“, burka s petjem v jednom dejanju. — Začetek točno ob 1/2 8. uri.

(Osepnice.) Dne 15. t. m. so zboleli: 1 moški, 1 ženska, 1 otrok. Ozdraveli so: 3 moški, 2 ženski in 5 otrok. Umrli 1 otrok. Bolnih je bilo 174. — V okolici ljubljanske je bilo isti dan bolnih: V Šmariji 30 in na Vrhniki 6 oseb.

(C. kr. okrajno glavarstvo v Krškem) je naznanilo, da je vsem ljubljanskim obrtnikom prepovedano obiskovati somnje v političkem okraji krškem, dokler bodo razsajale osepnice v Ljubljani.

(Mrtvega) našli so na pepelnico lončarskega pomočnika Jakoba Kranjca v njegovem stanovanju v Gradci. Doma je bil iz Radislavecev v ljutomerskem okraji. Ker so našli pri njem nekaj bele mišice, sodijo, da se sam usmrtil.

Telegrami.

Dunaj, 16. febr. *) Zbornica poslanecv: Prvo branje postavnega načrta o razmeri med akademiškimi oblastvi in dijaškimi društvi. Ko sta govorila Pichler (contra) in Blažek (pro), rekel je naučni minister Gautsch, da ne bo odgovarjal na izraze kot: nehumano, prisiljeno, drakonsko, temveč razvil predzgodovino predloge. Že iz šestdesetih let so se vršile obravnave o zastaranem § 11. starega disciplinarnega reda in so se izdali mnogi odloki. L. 1876 je bilo določeno, da so vse dijaške zveze pod društveno postavo. Sedanji predlogi je namen, da se izpolni praznота nasproti živahnemu društvenemu življenju, ki se je v zadnjem desetletju razvilo na vseučiliščih. Naučna uprava ne sme prezreti vpliva mnogih društev. Večini društev se ne more ničesa očitati. Zgodili pa so se mnogi izgredi narodnostnega značaja, in minister more z obžalovanjem naštetih nekaj posameznih dokazov proti-avstrijskega mišljenja. Minister spoštuje akademiško prostost, a ta se ne sme razširiti do sovraštva, marveč razviti se mora prava samostojnost in potrebno znanje. Minister ne namerja zamoriti politično življenje dijaštva. V Nemčiji so ostre postave o dijaških društvih. Popolnoma neutemeljena je trditev, da hoče minister pregnati nemški duh z vseučilišč. Minister smatra kot svojo dolžnost, da podpira vednost in red. Ideali mladine so zlat zaklad, zato pa se ne smejo smešiti. Priporoča toraj postavo, ki bo koristila mladini. (Pohvala). Na to je govoril Türk, na galerijah so mu ploskali. Predsednik preti, da bo izpraznil galerije. Seja se nadaljuje.

Petrograd, 17. febr. Po lanskem sklepu vojnega sveta je določil vojni minister v dnevnem povelji, da se 73 batalijanskim kadrom v evropski Rusiji dodá po eden podpolkovnik.

Kaiserslautern, 16. febr. Včeraj zvečer je bila eksplozija v jami „Kreuzgraben“; 40 delavcev umorjenih, 36 delavcev so rešili.

Sofija, 16. febr. Poročila o mobilizaciji bolgarske armade so neresnična. Novinci se pridno vežbajo.

Pariz, 17. febr. Kakor „Gaulois“ piše, nasvetoval je Bismarek v pogovoru s francoskim poslanikom l. 1880 zvezo Nemčije, Avstrije in Francije s tem pogojem, da se Anglija in Rusija izločite iz zveze in si evropsko Turčijo razdelé Avstrija, Nemčija in Francija. Bismarek je neki tudi obljubil, da bi tedaj odstopil del Alzacije in Lorene.

London, 17. febr. Spodnja zbornica: Labouchère naznani dostavek adresi, da se zbornici sporoči o obljubljeni podpori Italiji v boji s Francijo.

Za večerajšnji list prepozno došlo.

Ödgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Umrli so:

15. februarija. Liza Stelle, molarjeva hči, 14 mes., Poljanska cešta št. 28, Variola. — Marija Hiršman, paznikova žena, 45 let, Hrenove ulice št. 11, Brighthova bolezen.

Tujci.

15. februarija.

Pri **Mattcu**: Glück, Jellinek, Eckert, Kohl, trgovci, z Dunaja. — Gassovitz, trgovec, iz Prage. — B. Austerlio, trgovec, iz Dun. Novomesta. — Nikolaj Radulovič, trgovec, iz Grada. — Jakob Minzi, agent, iz Trsta.

Pri **Slonu**: Rošanis, Jeglich, Töpfer, trgovci, z Dunaja — Franc Križ, posestnik, s Kranjskega.

Pri **Avstrijskem caru**: Alojz Prevč, želez. uradnik, z Dunaja. — Viktor Günther, pevec, z Dunaja. — Henrik Pichler, pevec, s soprogo, z Dunaja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. zjut.		726.1	1.6	sl. svzvp.	oblačno	10.00
16. 2. u. pop.		725.3	1.8	sl. vzh.	sneg	sneg
9. u. zveč.		728.0	0.0	"	"	"

Od devete ure dopoldne snežilo je z malimi prenehljaji. Srednja temperatura 1.1°C., za 1.4° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. februarija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 75 kr.
Sreberna " 5% " 100 " 16%	79 " 10 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 70 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	860 " — "
Kreditne akcije	269 " — "
London	126 " 75 "
Srebro	10 " — "
Francoski napoleond.	— " 03 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 98 "
Nemške marke	62 " 17 1/2 "

Št. 2809.

(1)

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto **podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-na za vojaške sirote** v znesku 37 gl. 80 kr.

Pravico do te ustanove imajo **revni otroci vojaškega rodu**, naj bodo zakonski ali pa nezakonski.

Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi spričevali podprte prošnje vložijo tukaj

do 6. marcija letos.

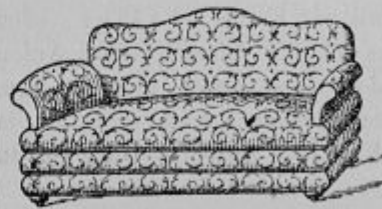
Mestni magistrat ljubljanski

dné 10 februarija 1888.

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

priporoča prečast. duhovščini in slavnemu p. n. občinstvu za izvanredno **znižano ceno**, veljavno le januarija in februarija t. l.: Divane (glej podobo) po 26 in 27 gl. Stole po 8 in 9 gold. Mo-

droce na peresih (Federmadratzen) po 10 gl. Zimnice po 22 gl. in višje. Molilni klečalniki in cerkveni stoli.

Za dobro in pošteno delo se jamči. Naročila z dežele in poprave, kakor tudi vsa v to stroko spadajoča dela se točno in najceneje izvršujejo.

☛ **Ceniki s podobami zastoj in franko na zahtevanje.**

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Franciškansko cerkviho v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupece so **oljnaté barve v ploščevinastih puščah** (Blehbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ **Cenike na zahtevanje.**